Prima instanță: Judecătoria Hîncești (sediul central), judecător Suruceanu V.
Dosarul nr. 2a-2356/25 (2-24079786-02-2a-03072025)

D E C I Z I E

19 noiembrie 2025 mun. Chişinău

Colegiul Civil, comercial și de contencios administrativ
al Curţii de Apel Centru

Instanța compusă din:
Preşedintele şedinţei, judecătorul: Arhip Valeriu
Judecătorii: Corlăteanu Diana și Ghedrovici Nicolae
Grefier: Pîrvu Mihaela

examinând în şedinţă de judecată publică, cererea de apel declarată de Șoimu Andrei împotriva hotărârii Judecătoriei Hîncești (sediul central) din 20 mai 2025, adoptată în cauza civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de SRL „Legalbooking" împotriva lui Șoimu Andrei cu privire la încasarea sumei și a cheltuielilor judiciare și de asistență juridică,

a c o n s t a t a t:

Circumstanțele cauzei:

La 19 iulie 2024, SRL „Legalbooking" a înaintat cerere de chemare în judecată către Șoimu Andrei cu privire la încasarea sumei și a cheltuielilor judiciare și de asistență juridică.

În motivarea acțiunii, reclamanta a indicat că, la 5 iulie 2021, Șoimu Andrei a încheiat cu SRL „Legalbooking" un contract de locațiune a automobilului de model „Ford Fusion" cu n/î *****.

Conform pct. 3.1. reclamantul a oferit pîrîtului automobilul pe un termen de 30 de zile.

La pct. 4 din contract părțile au convenit la prețul de 430 lei pentru o zi.

Automobilul de model „Ford Fusion" cu n/î ***** s-a aflat în posesia pîrîtului de la 5 iulie 2021 pînă la 11 august 2021, dată cînd a fost restituit, fiind acumulată o restanță la chirie în sumă de 9 600 lei, fapt care se confirmă prin procesul-verbal de restituire din 11 august 2021, semnat de ambele părți.

Solicită partea reclamantă încasarea de la Șoimu Andrei a plății pentru chirie în sumă de 9600 lei, a penalității în sumă de 7680 lei, a cheltuielilor judiciare în sumă de 741,16 lei, taxa de stat achitată la depunerea acțiunii și suma de 5 000 lei cheltuieli de asistență juridică.

Poziția instanţei de fond:

Prin hotărârea Judecătoriei Hîncești (sediul central) din 20 mai 2025, s-a admis parțial cererea de chemare în judecată depusă de SRL „Legalbooking” împotriva lui Șoimu Andrei cu privire la încasarea sumei și a cheltuielilor judiciare și de asistență juridică.

S-a încasat de la Șoimu Andrei în contul SRL „Legalbooking” suma de 9 500 (nouă mii cinci sute) lei cu titlu de datorie restanță în baza contractului de locațiune din 05 iulie 2021, suma de 7 680 (șapte mii șase sute optzeci) lei cu titlu de penalitate, suma de 737,16 (șapte sute treizeci și șapte,16) lei cu titlu de taxă de stat achitată la depunerea acțiunii și suma de 5 000 (cinci mii) lei cu titlu de cheltuieli de asistență juridică.

Solicitarea apelantului:

Nefiind de acord cu soluția primei instanțe, la 18 iunie 2025, Șoimu Andrei a depus apel împotriva hotărârii Judecătoriei Hîncești (sediul central) din 20 mai 2025, solicitând admiterea cererii de apel, casarea hotărârii instanței de fond, cu emiterea unei noi hotărâri de respingere integrală a acțiunii.

Argumentele părţilor:

În motivarea cererii de apel, apelantul Șoimu Andrei a invocat că nu este de acord cu hotărârea instanței de fond și o consideră pasibilă casării.

Apelantul susține că instanța de fond a examinat cauza în lipsa sa în mod prematur și nejustificat. Indică că a solicitat amânarea ședinței din 20.05.2025 din motive de sănătate, indicând imposibilitatea prezentării, însă instanța a respins cererea fără a-i acorda posibilitatea de a prezenta ulterior dovezile medicale. Această conduită este calificată drept o îngrădire a accesului liber la justiție și a dreptului la un proces echitabil, fiind invocate art. 5 CPC, art. 20 din Constituția Republicii Moldova, art. 6 și art. 13 CEDO, precum și jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului (inclusiv cauzele Campbell și Fell vs. Marea Britanie și Airey vs. Irlanda). Apelantul afirmă că prin refuzul amânării ședinței a fost lipsit de posibilitatea de a-și formula apărările, de a prezenta probe suplimentare, de a solicita probe prin intermediul instanței și de a adresa întrebări părții adverse.

De asemenea, el contestă constatarea instanței potrivit căreia o ședință anterioară ar fi fost contramandată la cererea sa pentru contractarea unui avocat, susținând că această interpretare este eronată, întrucât a solicitat doar timp pentru consultarea dosarului și a probelor, eventual cu un avocat.

Sub aspect probator, apelantul arată că instanța de fond a încălcat principiile rolului activ al judecătorului, nemijlocirii și aflării adevărului (art. 9, 25 CPC), întrucât nu a solicitat reclamantului probe esențiale, precum facturi fiscale care să confirme tranzacțiile pretinse, și nu a analizat în mod efectiv probele existente la dosar.

Apelantul critică în mod repetat lipsa de motivare a hotărârii, susținând că aceasta este contradictorie: deși în considerente se creează impresia admiterii integrale a acțiunii, în dispozitiv se menționează admiterea parțială, fără explicații clare. El arată că instanța nu a explicat cum a ajuns la suma de 9.500 lei din cei 9.600 lei solicitați, nici cum a calculat taxa de stat redusă, și nici de ce penalitatea de 7.680 lei a fost încasată integral,

deși cuantumul datoriei pretinse a fost diminuat. În opinia sa, penalitatea trebuia recalculată proporțional sumei efectiv datorate și perioadei reale de întârziere.

Un argument distinct privește faptul că instanța a constatat existența unei plăți efectuate de apelant în sumă de 4.300 lei, dar nu a dedus această sumă din pretinsa datorie inițială și nu a recalculat penalitatea în raport cu soldul real, ceea ce, în opinia apelantului, face ca sumele reținute să fie aritmetic și juridic nejustificate.

Apelantul susține că instanța a ignorat complet probele prezentate de el odată cu referința din 29.10.2024, inclusiv copia recipisei din 05.07.2021 care confirmă încasarea sumei de 300 euro de către un reprezentant al SRL „Legalbooking", precum și procesele-verbale de predare și recepționare a mijlocului de transport, în care ar fi fost operate completări ulterioare, unilateral, în lipsa sa. El arată că nu s-a ținut cont de faptul că mijlocul de transport nu a putut fi utilizat o perioadă semnificativă, contrar obligațiilor locatorului prevăzute de Codul civil, și că nu a fost analizată lipsa bonului de plată sau a facturii fiscale pentru suma de 300 euro, aspect contrar legislației fiscale.

Totodată, apelantul invocă încălcarea dispozițiilor Codului civil referitoare la protecția consumatorului și la clauzele abuzive, arătând că anumite clauze contractuale nu pot fi invocate în detrimentul său. El mai arată că procesul-verbal de recepționare din 11.08.2021 ar fi fost completat unilateral, ulterior, fără știrea sa, inclusiv sub aspectul pretinsei restanțe de 9.600 lei, de care nu a avut cunoștință până la primirea notificărilor și a acțiunii civile.

În plan procedural, apelantul afirmă că instanța de fond a încălcat în mod sistematic prevederile art. 118, 121, 130, 239 și 240 Cod de procedură civilă, întrucât nu a apreciat probele în ansamblu, nu a motivat de ce anumite probe au fost acceptate sau respinse și nu a expus raționamentul logic care a stat la baza soluției pronunțate. Din acest motiv, hotărârea este considerată nelegală și netemeinică, iar controlul judiciar în apel ar fi imposibil în lipsa unei motivări efective.

Cu privire la cheltuielile de judecată și de asistență juridică, apelantul arată că, în condițiile admiterii parțiale a acțiunii, acestea trebuiau compensate proporțional, conform art. 94 Cod de procedură civilă. De asemenea, instanța nu a verificat dacă onorariul avocatului a fost real, necesar și rezonabil, nefiind prezentate facturi fiscale, bonuri de plată și nici un raport detaliat al activităților avocatului, contrar recomandărilor Uniunii Avocaților.

Respectând principiul contradictorialității, instanța de apel a expediat în adresa părții intimate cererea de apel, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii referinței.

Astfel, la 22 octombrie 2025, SRL „Legalbooking" prin intermediul reprezentantului său, avocatul Pagu Alexandru a expediat referința asupra cererii de apel, prin care a solicitat respingerea cererii de apel, cu menținerea hotărîrii instanței de fond.

Termenul de declarare a apelului:

În conformitate cu prevederile art. 362 alin. (1) din Codul de procedură civilă, termenul de declarare a apelului este de 30 de zile de la data pronunțării dispozitivului hotărârii, dacă legea nu prevede altfel.

În acest context, având în vedere că dispozitivul hotărârii Judecătoriei Hîncești (sediul central) a fost pronunțat la 20 mai 2025, iar cererea de apel a fost depusă la 18 iunie 2025 (f.d. 48), Completul judiciar constată că aceasta a fost declarată în termenul prevăzut de lege.

Poziția părților în apel:

În ședința de judecată a instanței de apel, apelantul Șoimu Andrei a susținut argumentele invocate în cererea de apel și a solicitat admiterea cererii de apel, casarea hotărîrii instanței de fond, cu emiterea unei noi decizii prin care acțiunea să fie respinsă integral.

Reprezentantul intimatei SRL „Legalbooking", avocatul Pagu Alexandru în ședința de judecată a instanței de apel a susținut argumentele expuse în referință și a solicitat respingerea cererii de apel, cu menținerea hotărîrii instanței de fond.

Aprecierea instanţei de apel:

Audiind explicațiile participanților la proces, analizând legalitatea şi temeinicia hotărârii contestate, prin prisma argumentelor invocate în cererea de apel, în raport cu materialele dosarului, Colegiul civil, comercial şi de contencios administrativ al Curții de Apel Centru consideră cererea de apel ca fiind neîntemeiată şi urmează a fi respinsă, cu menținerea hotărârii contestate a primei instanțe, din motivele ce succed.

În acord cu prevederile art. 385 lit. a) din Codul de procedură civilă, instanţa de apel, după ce judecă apelul, este în drept să respingă apelul şi să menţină hotărârea primei instanţe.

În temeiul art. 373 alin. (1), (2), (3) din Codul de procedură civilă, instanţa de apel verifică, în limitele cererii de apel, ale referinţelor şi obiecţiilor înaintate, legalitatea şi temeinicia hotărârii atacate în ceea ce priveşte constatarea circumstanţelor de fapt şi aplicarea legii în primă instanţă. În limitele apelului, instanţa de apel verifică circumstanţele şi raporturile juridice stabilite în hotărârea primei instanţe, precum şi cele care nu au fost stabilite, dar care au importanţă pentru soluţionarea cauzei, apreciază probele din dosar şi cele prezentate suplimentar în instanţă de apel de către participanţii la proces. În cazul în care motivarea apelului nu cuprinde argumente sau dovezi noi, instanţa de apel se pronunţă în fond, numai în temeiul celor invocate în primă instanţă.

Colegiul judiciar, verificând legalitatea şi temeinicia hotărârii primei instanţe în raport cu prevederile art. 238-241 din Codul de procedură civilă constată că, dispoziţiile procedurale invocate au fost respectate în tot, astfel instanţa de fond a dat o apreciere corectă raportului juridic stabilit între părţi, a constatat şi elucidat pe deplin circumstanţele importante pentru soluţionarea cauzei, concluziile instanţei de fond expuse în hotărâre fiind în corespundere cu probele administrate, iar normele de drept material au fost aplicate corect.

Potrivit recomandărilor avizului nr.11 din 2008 al Consiliului Consultativ al Judecătorilor Europeni (CCJE) în atenţia Comitetului de Miniştri al Consiliului Europei privind calitatea hotărârilor judecătoreşti, o motivaţie şi o analiză clară sunt cerinţele

fundamentale ale hotărârilor judecătoreşti şi un aspect important al dreptului la un proces echitabil.

Totodată, Colegiul judiciar consideră necesar să menționeze că nu va formula un răspuns detaliat pentru fiecare argument al apelantului, ci va analiza doar motivele decisive pentru soluționarea prezentei cauze (a se vedea Gard Ruiz vs Spania (Marea Cameră), 21 ianuarie 1999, parag.26, Moreira Fereira vs Portugalia (nr.2) (Marea Cameră), 11 iulie 2017, parag.84,98).

Instanța de apel reține că, la 19 iulie 2024, SRL „Legalbooking" a înaintat cerere de chemare în judecată către Șoimu Andrei cu privire la încasarea sumei și a cheltuielilor judiciare și de asistență juridică.

Fiind investită cu judecarea cauzei în fond, prima instanță a concluzionat asupra temeiniciei parțiale a acțiunii depuse de SRL „Legalbooking" și a încasat de la Șoimu Andrei în contul SRL „Legalbooking" suma de 9 500 (nouă mii cinci sute) lei cu titlu de datorie restanță în baza contractului de locațiune din 5 iulie 2021, suma de 7 680 (șapte mii șase sute optzeci) lei cu titlu de penalitate, suma de 737,16 (șapte sute treizeci și șapte,16) lei cu titlu de taxă de stat achitată la depunerea acțiunii și suma de 5 000 (cinci mii) lei cu titlu de cheltuieli de asistență juridică

Conform art. 5 din Codul de procedură civilă, orice persoană interesată este în drept să se adreseze în instanţă judecătorească, în modul stabilit de lege, pentru a-şi apăra drepturile încălcate sau contestate, libertăţile şi interesele legitime.

În acord cu art. 27 alin. (1) din Codul de procedură civilă, disponibilitatea în drepturi se afirmă în posibilitatea participanţilor la proces, în primul rând a părţilor, de a dispune liber de dreptul subiectiv material sau de interesul legitim supus judecăţii, precum şi de a dispune de drepturile procedurale, de a alege modalitatea şi mijloacele procedurale de apărare.

Potrivit art. 9 alin. (1) din Codul civil, drepturile şi obligaţiile civile apar în temeiul legii, precum şi în baza actelor persoanelor fizice şi juridice care, deşi nu sînt prevăzute de lege, dau naştere la drepturi şi obligaţii civile, pornind de la principiile legislaţiei civile. Aliniatul (2) drepturile şi obligaţiile civile apar (a) din contracte şi din alte acte juridice.

În temeiul art. 774 alin. (1) din Codul civil, în virtutea raportului obligaţional, creditorul este în drept să pretindă de la debitor executarea unei prestaţii, iar debitorul este ţinut să o execute. Prestaţia poate consta în a da, a face sau a nu face.

Potrivit art. 775 alin. (1) din Codul civil, debitorul şi creditorul trebuie să se comporte cu bună-credinţă la momentul naşterii, pe durata existenţei, la momentul executării şi stingerii obligaţiei.

În acord cu prevederile art. 776 din Codul civil, obligaţiile se nasc din contract, fapt ilicit (delict) şi din orice alt act sau fapt susceptibil de a le produce în condiţiile legii.

Articolul 992 din Codul civil stipulează că contract este acordul de voinţă realizat între două sau mai multe persoane prin care se stabilesc, se modifică sau se sting raporturi juridice. (2) Contractului îi sînt aplicabile normele cu privire la actul juridic.

Conform art. 994 alin. (1) și (2) din Codul civil, oricine își poate alege în mod liber contractantul, dacă legea nu prevede altfel. Părțile contractante pot încheia în mod liber, în limitele dispozițiilor legale imperative, contracte și pot stabili conținutul lor.

În temeiul art. 1251 din Codul civil, prin contractul de locaţiune, o parte (locator) se obligă să dea celeilalte părţi (locatar) un bun determinat individual în folosinţă temporară sau în folosinţă şi posesiune temporară, iar aceasta se obligă să plătească chirie.

Potrivit art. 942 alin. (1) din Codul civil, în cazul în care o sumă de bani nu este plătită la scadenţă, creditorul are dreptul la dobîndă de întîrziere pentru suma respectivă din data imediat următoare scadenţei plăţii pînă la data în care s-a efectuat plata, la rata prevăzută la alin.(2) ori la o altă rată prevăzută de dispoziţiile legale speciale.

Conform art. 947 alin. (1), (2), (3) din Codul civil, clauza penală este o prevedere contractuală prin care părţile evaluează anticipat prejudiciul, stipulînd că debitorul, în cazul neexecutării obligaţiei, urmează să remită creditorului o sumă de bani sau un alt bun (penalitate). Prin clauză penală se poate garanta numai o creanţă valabilă. Penalitatea poate fi stipulată în mărime fixă sau sub forma unei cote din valoarea obligaţiei garantate prin clauza penală sau a părţii neexecutate, inclusiv sub forma unei dobînzi de întîrziere.

Coroborând prevederile legale enunţate la materialul probator administrat în speţă, Completul judiciar reține ca fiind justă concluzia primei instanțe cu referire la temeinicia pretenției SRL „Legalbooking” referitoare la încasarea sumei de 9 500 (nouă mii cinci sute) lei cu titlu de datorie restanță în baza contractului de locațiune din 5 iulie 2021, suma de 7 680 (șapte mii șase sute optzeci) lei cu titlu de penalitate, suma de 737,16 (șapte sute treizeci și șapte,16) lei cu titlu de taxă de stat achitată la depunerea acțiunii și suma de 5 000 (cinci mii) lei cu titlu de cheltuieli de asistență juridică

Colegiul judiciar menționează că din actele cauzei rezultă cu certitudine că la 5 iulie 2021, între SRL „Legalbooking” și Șoimu Andrei a fost încheiat un contract de locațiune, prin care locatorul a transmis în folosință și posesie automobilul de model „Ford Fusion” cu n/î *****, pe un termen de 30 de zile (f.d.10-12).

Conform pct. 3.1. din contract, termenul locațiunii a început la data de 5 iulie 2021, ora 13:16 și se sfîrșește la data de 04 august 2021, ora 16:15, iar plata pentru chirie a fost prevăzută în pct. 4.1. și a constituit 430 lei pentru o zi.

Șoimu Andrei s-a obligat să restituie automobilul la data de 4 august 2021, ora 16:15, obligație care nu a fost executată în termen, automobilul de model „Ford Fusion” cu n/î ***** fiind restituit locatorului la data de 11 august 2021, ora 16:00, peste 7 zile.

Conform bonului fiscal anexat la materialele dosarului (f.d.39), rezultă că, la data de 10 august 2021, Șoimu Andrei a achitat suma de 4 300 lei pentru închirierea mijlocului de transport.

Procesul-verbal de restituire a automobilului (f.d.13), confirmă restituirea la data de 11 august 2021, ora 16:00, de către Șoimu Andrei a automobilului de model „Ford Fusion” cu n/î *****, înregistrînd o restanță de 9 600 lei.

La acest aspect, Completul judiciar reține că procesul-verbal de restituire a automobilului a fost semnat de către apelantul/pîrît Șoimu Andrei, iar argumentul acestuia precum că procesul-verbal a fost completat ulterior semnării și de două persoane diferite, iar acest fapt va putea fi demonstrat printr-o expertiză grafoscopică, nu poate fi

luat în considerație, or această alegație este una pur declarativă și lipsită de suport probator.

Astfel, Colegiul judiciar constată că apelantul nu a solicitat în cursul judecății în fond efectuarea unei expertize grafoscopice, nu a formulat cereri concrete de administrare a acestei probe și nu a indicat circumstanțe obiective care să fi împiedicat exercitarea drepturilor procesuale în acest sens. Potrivit art. 118 și art. 121 Cod de procedură civilă, sarcina probei revine părții care invocă un fapt, iar instanța nu poate suplini pasivitatea procesuală a acesteia.

Mai mult, procesul-verbal de restituire a automobilului constituie înscris autentic sub semnătură olografă, semnat de ambele părți, iar până la momentul contestării sale pe calea unei proceduri legale corespunzătoare, acesta produce efecte juridice depline, fiind opozabil semnatarului.

La caz, Șoimu Andrei nu și-a executat în deplină măsură obligația conform contractului de locațiune din 5 iulie 2021 și anume de a returna mijlocul de transport în termen și de achita prețul locațiunii.

Totodată, părțile în pct.9.1. din contract, au prevăzut o penalitate în mărime de 0,2 % pentru fiecare zi de întîrziere din suma neachitată în termen.

Astfel, instanța de fond corect a constatat că reclamantul/intimat este îndreptățit de a solicita de la Șoimu Andrei suma de 7 680 lei cu titlu de penalitate, potrivit formulei de calcul prevăzute în contract 0,2 % pentru fiecare zi de întîrziere din suma neachitată în termen, pentru perioada de calcul solicitată de reclamant 12.06.2023-16.07.2024.

Cu referire la recipisa care se regăsește la materialele cauzei care confirmă încasarea sumei de 300 Euro de către un reprezentant al SRL „Legalbooking” (f.d.27), Completul judiciar menționează că aceasta nu poate fi reținută ca probă concludentă, atâta timp cât nu corespunde rigorilor legale privind validitatea înscrisurilor.

La caz, recipisa invocată de apelant nu conține data întocmirii, nu indică în mod clar calitatea persoanei care a încasat suma, iar din cuprinsul acesteia nu rezultă raportul juridic în cadrul căruia s-ar fi efectuat plata. De asemenea, nu este dovedită calitatea de reprezentant al SRL „Legalbooking” a persoanei menționate (Vacari Cristian), nefiind prezentat niciun act de împuternicire sau alt document care să ateste existența unui mandat valabil la data pretinsei încasări.

În lipsa acestor elemente esențiale, recipisa nu întrunește cerințele minime pentru a putea fi calificată drept înscris probatoriu veridic și opozabil intimatei, motiv pentru care Completul judiciar nu-i va acorda forță probantă.

Astfel, urmare a celor expuse, Completul judiciar statuează că, la caz, forță probantă deține procesul-verbal de restituire a automobilului din 11.08.2021, înscris, care confirmă data restituirii acestuia și existența restanței la plata chiriei, acest înscris întrunind condițiile de legalitate, autenticitate și concludență prevăzute de normele procedurale.

De asemenea, Colegiul judiciar respinge ca nefondate alegațiile apelantului precum că instanța de fond ar fi încălcat dreptul la apărare și principiul contradictorialității prin examinarea cauzei în lipsa sa, întrucât din materialele dosarului rezultă că apelantul a fost legal citat, a avut posibilitatea efectivă de a-și expune poziția procesuală prin depunerea referinței scrise și a probelor, iar cererea de amânare a ședinței nu a fost susținută, la

momentul examinării, de probe obiective care să justifice imposibilitatea participării sale. Or, simpla invocare a unor motive de sănătate, neconfirmate prin acte medicale prezentate în termen rezonabil, nu poate constitui temei suficient pentru amânarea examinării cauzei și nici pentru constatarea unei încălcări a art. 6 CEDO.

Colegiul judiciar respinge ca nefondate alegațiile apelantului precum că instanța nu a explicat cum a ajuns la suma de 9.500 lei din cei 9.600 lei solicitați, or, potrivit procesului-verbal al ședinței de judecată din 20 mai 2025, etapa pledoariilor, reprezentantul părții reclamante, avocatul Pagu Alexandru a susținut că suma restantă pentru plata chiriei este de 9 500 lei (f.d.43).

Totodată, taxa de stat a fost recalculată proporțional valorii pretențiilor admise, în conformitate cu prevederile legislației procesuale.

Referitor la pretenția cu privire la compensarea cheltuielilor de judecată, Colegiul judiciar apreciază ca fiind corectă și legală soluția primei instanțe cu privire la temeinicia acestora.

În temeiul prevederilor art. 82 din Codul de procedură civilă, cheltuielile de judecată se compun din taxa de stat, taxa de timbru și cheltuielile de judecare a cauzei.

Conform art. 94 alin. (1) din Codul de procedură civilă, instanţa judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să plătească, la cerere, părţii care a avut cîştig de cauză cheltuielile de judecată. Dacă acţiunea reclamantului a fost admisă parţial, acestuia i se compensează cheltuielile de judecată proporţional părţii admise din pretenţii, iar pîrîtului- proporţional părţii respinse din pretenţiile reclamantului.

În acord cu dispozițiile art. 96 alin. (1), alin. (1^1) Cod de procedură civilă, instanţa judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să compenseze părţii care a avut cîştig de cauză cheltuielile ei de asistenţă juridică, în măsura în care acestea au fost reale, necesare şi rezonabile.

Cheltuielile menţionate la alin. (1) se compensează părţii care a avut cîştig de cauză dacă aceasta a fost reprezentată în judecată de un avocat.

În conformitate cu art. 63 alin. (4) din Legea cu privire la avocatură nr. 1260 din 19 iulie 2002, cheltuielile suportate de client în legătură cu acordarea de către avocat a asistenței juridice la apărarea drepturilor și intereselor lui legitime în cauzele penale, civile și administrative urmează a fi compensate integral și proporțional cerințelor admise (respinse) de partea adversă.

În acest sens, Colegiul civil subliniază că sumele cheltuite de părți cu ocazia îndeplinirii actelor de procedură corespunzătoare poziției lor procesuale, pe parcursul desfășurării cauzelor civile, reprezintă cheltuieli de judecată, iar conform art. 90 lit. i) din Codul de procedură civilă, cheltuielile de asistență juridică fac parte din cheltuielile de judecare a cauzei.

Cheltuielile de judecare a cauzei pornesc de la principiul independenței procesuale a fiecărei părți în procesul civil și au caracter de sancțiune procedurală, iar ca fundament răspunderea civilă delictuală și culpa procesuală a părții care a pierdut procesul. Prin obligarea la plata acestora trebuie să se realizeze acoperirea integrală a prejudiciului cauzat părții care a câștigat procesul.

Aici necesită a fi evidenţiat că pentru a determina cuantumul compensației acordate și pentru a face o apreciere corectă, se va ține cont de: a) complexitatea cauzei; noutatea şi dificultatea întrebărilor juridice ridicate de speță; b) aportul avocatului la soluționarea cauzei; c) timpul şi munca depusă de avocat; d) aptitudinile speciale necesare pentru a acorda asistența (cunoştințe tehnice speciale, cunoaşterea profundă a unor reglementări de profil, cunoaşterea limbilor străine, a altor procedee de comunicare cu clienți specifici etc.); e) faptul în ce măsură munca avocatului în cauza respectivă îi limitează capacitatea de a lucra în alte dosare; f) rezultatul obținut; g) restricțiile de timp impuse de client şi de circumstanțele cauzei; h) natura şi durata relației dintre avocat şi client; i) experiența, reputația şi abilitatea avocatului; j) justificarea şi ponderea mijloacelor de apărare utilizate în cauză; k) suma despăgubirilor pretinse în cauză; l) alți factori, la discreția instanței.

Pornind de la practica CEDO, cheltuielile pentru asistenţa juridică trebuie să fie necesare, realmente angajate şi rezonabile ca mărime.

Pentru dovada cheltuielilor suportate, prin prisma practicii CEDO, se evidenţiază necesitatea prezentării de către partea care pretinde compensarea cheltuielilor a următoarelor documente: dovada achitării onorariilor avocaţilor (copii de pe dispoziţiile de plată prin virament sau bonurile de plată); copia de pe facturile de strictă evidenţă, emisă pentru clienţi-persoane juridice şi în alte cazuri stabilite de legislaţie; listă detaliată a actelor/acţiunilor efectuate de avocat şi orarul timpului aferent acestora (cu tariful și orarul).

În contextul dat, Completul de judecată reține că la examinarea cauzei civile în prima instanță, SRL „Legalbooking” a beneficiat de servicii juridice prestate de avocatul Pagu Alexandru, împuternicit prin mandatul avocațial seria MA nr. 2189107 din 16 iulie 2024 (f.d. 4), pentru care reclamanta/intimată a achitat suma de 5 000 lei, fapt ce se confirmă prin ordinul de plată din 16 iulie 2024, prin care s-a achitat suma de 5 000 lei.

Prin urmare, cheltuielile de asistență juridică estimate de avocatul Pagu Alexandru în sumă de 5 000 lei pentru instanța de fond sunt reale, rezonabile şi necesare.

De asemenea, prin referința depusă la 22 octombrie 2025, SRL „Legalbooking” a solicitat încasarea din contul apelantului a cheltuielilor de asistență juridică suportate în instanța de apel, în mărime de 3 000 lei.

În acest sens a fost prezentat ordinul de plată nr.08470656 din 5 septembrie 2025.

Prin urmare, Completul judiciar consideră necesar să rețină că cheltuielile de asistență juridică solicitate în instanța de apel sunt reale, dovedite și justificate.

Având în vedere soluția ce urmează a fi adoptată asupra cererii de apel, precum și prevederile art. 94 Cod de procedură civilă, potrivit cărora partea care a pierdut procesul suportă cheltuielile de judecată, Colegiul judiciar constată că aceste cheltuieli au fost suportate în mod necesar pentru apărarea intereselor legitime ale intimatei în faza apelului și sunt proporționale cu complexitatea cauzei și volumul activităților prestate de avocat.

În aceste circumstanțe, cheltuielile de asistență juridică în mărime de 3 000 lei urmează a fi încasate din contul apelantului Șoimu Andrei în beneficiul intimatei SRL „Legalbooking”.

În consecinţă, Colegiul judiciar atestă că hotărârea contestată cu apel, a fost adoptată în limitele competenţei, reieşind din temeiurile şi obiectul acţiunii, cu aplicarea corectă a legii care guvernează raportul juridic litigios, iar în cadrul judecării pricinii au fost create condiţii obiective participanţilor la proces, întru realizarea drepturilor sale procedurale.

În acest sens, Colegiul civil relevă că argumentele invocate de apelant, în susținerea poziției lor, nu pot fi reținute de către instanța de apel, deoarece se combat cu cele invocate supra şi se axează asupra circumstanțelor care au fost constatate şi elucidate pe deplin de instanța de fond, având la bază cumulul de probe, care au fost administrate şi apreciate cu respectarea normelor de drept procedural şi susținute de normele de drept material.

Distinct de cele expuse şi având în vedere faptul că circumstanțele cauzei au fost constatate de către prima instanță şi nu este necesară verificarea suplimentară a cărorva dovezi, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Centru ajunge la concluzia de a respinge cererea de apel și de a menține hotărârea contestată.

În conformitate cu prevederile art. 385 lit. a), art. 389, art. 390 Cod de procedură civilă, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Centru-

d e c i d e :

Se respinge cererea de apel declarată de Șoimu Andrei.

Se menține hotărârea Judecătoriei Hîncești (sediul central) din 20 mai 2025.

Se încasează de la Șoimu Andrei în contul SRL „Legalbooking” suma de 3 000 (trei mii) lei cu titlu de cheltuieli de asistență juridică suportate în instanța de apel.

Decizia este definitivă și executorie din momentul emiterii, însă poate fi atacată cu recurs la Curtea Supremă de Justiţie în termen de 2 luni de la comunicarea deciziei integrale, prin intermediul Curţii Supreme de Justiţie.

Preşedintele şedinţei,
Judecătorul Arhip Valeriu

Judecătorii: Corlăteanu Diana

Ghedrovici Nicolae